

TEKST 15: Al-Waqidi og Ibn Ishaq: Om Nakhla-ekspeditionen i den fredhellige måned år 624

- 5 *Al-Waqidi (d. 823) var arabisk historiker, der skrev et værk inden for den såkaldte Maghazi-litteratur – Kitab al-Tarikh wa al-Maghazi ("Bogen om historien og plyndringstogterne") om profeten Muhammeds krigstogter. Al-Waqidis beretninger omhandler ofte mange af de samme begivenheder, der omtales hos Ibn Ishaq, men i en form, der må anses for mere oprindelig end hos Ibn Ishaq. Ibn Ishaq (ca. 704-767) var ligeledes arabisk historiker og skrev en biografi (sira) om profeten Muhammed, Sirat Rasul Allah ("Guds sendebuds liv"). Dette værk er en central kilde til islams tidlige historie og Muhammeds liv.*
- 10

[Al-Waqidi:]

- 15 Under nattebønnen beordrede Muhammad, at `Abdallah b. Jahsh skulle komme til ham bevæbnet tidligt næste morgen. Da han kom derhen, fandt han en række andre udvandrere der, som han blev givet kommandoen over. Han blev beordret til at følge vejen til Nagd i retning mod Rakijja, og når han havde rejst to nætter at åbne en til ham overdraget skrivelse - det var et stykke læder og Ubaij b. Ka'b¹ havde skrevet det. Ved Bi'r Ibn Cumaira åbnede han [skrivelsen], og han læste det, der var skrevet: "Drag i Guds navn og med Hans velsignelse til Nakhla-dalen, men pålæg ingen af dine ledsagere nogen tvang,² men udfør sammen med dem, der følger dig min ordre, når du kommer til Nakhla-dalen, og lig der på lur efter quraysiternes³ karavane".
- 20 Alle hans ledsagere var villige til at følge ham. Da han kom til Nakhla, var mekkanerne med deres karavane der allerede. De blev mistænksomme over for de muslimske rejsende, og for at berolige dem, lod sig `Ukkasha sit hoved barbere og viste dem det.
- 25 'Amir b. Rabi'a fortalte: "Jeg barberede ham. Den hensigt som Waqid og `Ukkasha havde, var at få dem [mekkanerne] til at tro, at vi var pilgrimme, da det var den hellige måned.⁴
- Således beroligede lod de kamelerne græsse og lavede mad. Muslimerne var i tvivl om, hvad de skulle gøre. "Hvis vi venter med at angribe dem, vil de i morgen være i det hellige område, men hvis vi angriber dem, sker det i en af de hellige måneder." Nogle mente dog, at det ikke
- 30 kunne afgøres, om Ragab ikke allerede var overstået. Men andre sagde: "Vi ved ikke andet, end at vi i dag er i den hellige måned, og vi har ikke til sinds at vanhellige den på grund af en eller anden lystfølelse, som I gerne giver efter for. Men til sidst slog den verdslige trang dog igenem. Waqid b. `Abdallah førte an og dræbte 'Amr b. al-Hadrimi med et pileskud; derpå fulgte et regulært angreb fra muslimernes side. De tog al-Hakam b. Kaysan og 'Uthman b. Abdallah b al-Mughira til fange. Den sidste broder, Naufal, undslap. Karavanen førte de væk som bytte [...] Så førte de de stjalne kameler, læder, vin og rosiner fra Taif til Medina. Mekkanerne beskyldte Muhammad for tillidsbrud grundet vanhelligelse af den hellige måned. Men muslimerne, der
- 35

¹ Ubaij b. Ka'b: Muhammeds sekretær

² Dette hentyder sandsynligvis til, at Abdallah ikke må tvinge sine ledsagere til at deltage i det angreb, der er underforstået i ordren.

³ Quraysitterne: Quraysh-stammen, den ledende stamme i Mekka. Muhammeds fjender.

⁴ Den hellige måned: her måneden Ragab, hvor araberne drog på pilgrimsfærd til Mekka, og hvor krig og fjendskab var forbudt. Det var skik at lade sit hoved barbere under pilgrimsrejsen.

var til stede, sagde, at overfaldet skete i måneden Sha'ban. Muhammad lod byttet forblive ufordelt og sagde, at han ikke havde givet ordre til at kæmpe i Ragab.⁵

5 [Ibn Ishaq:]

Deres muslimske brødre bebrejdede dem for, hvad de havde gjort, og Quraysh sagde: "Muhammad og hans ledsagere har krænket den hellige måned, udgydt blod deri, taget krigsbytte og tilfangetaget mænd." Muslimerne i Mekka, der modsagde dem, sagde, at de havde gjort det i måneden Sha'ban. Jøderne gjorde dette togt til et varsel mod budbringeren. Om 'Amr b. al-Hadrami, som Waqid havde dræbt, sagde de, at han betød 'amarati'l-harb (krigen er kommet til live), al-Hadrami betød hadarati'l-harb (krigen er til stede) og Waqid betød waqadati'l-harb (krigen er blusset op). Men Gud vendte det imod dem, ikke til fordel for dem, og da der var meget snak om det, nedsendte Gud til Sin budbringer: "*De spørger dig om den hellige måned og tilladeligheden af kampen deri. Sig: 'Kampen deri er en svær synd, men at stænge ude fra Allahs vej og ikke at tro på ham og på den hellige bedeplads og fordrivelsen af beboerne derfra er en større synd for Allah.'*"⁶ Dette sigter til, hvis du har dræbt i den hellige måned, og de har holdt dig tilbage fra Guds vej med deres mangel på tro på Ham, og fra den hellige moské og har drevet jer væk fra den, da I var dens folk. Dette er en mere alvorlig sag for Gud end drabet på dem af dem, du have dræbt. Og: "*forførelse er en større synd end drab*". Dette sigter til, at de plejede at forføre muslimen fra hans religion, indtil de fik ham til at vende tilbage til vantro efter at have haft troen, og dette er værre for Gud end drab. Og: "De vil ikke høre op med at bekæmpe jer, til de har fået jer bort fra jeres religion, om de formår det." Det vil sige, at de udfører i ulydighed mere afskyelige handlinger end det.

Og da Koranen kom ned angående dette, og Gud befriede muslimerne for deres angst i sagen, antog budbringeren karavanen og fangerne [til deling]. [...] Da 'Abdullah og hans ledsagere blev befriet fra deres angst, da Koranen kom ned, var de ivrige efter belønning, og sagde: "Kan vi håbe, at det vil tælle som et togt, som vi skal have belønning for som kombattanter?" Så nedsendte Gud om dem: "De, der tror, og som er udvandrede og kæmper for Allahs sag, de tør forvente hans barmhjertighed, så sandt Allah er tilgivende og barmhjertig." Det vil sige, Gud gav dem heri de største forhåbninger.

35 J. M. Rosenløv & M. Pihl: *Korstogene – Islams ekspansion og kristen modoffensiv* (2014))

[Al-Waqidi, *Kitab al-Maghazi*. Her efter J. Wellhausen: *Muhammed in Medina. Das ist Vakidi's Kitab Almaghazi in Verkürzter Deutscher Wiedergabe*, Berlin (1882) s.34-36. Ibn Ishaq: *Sirat Rasul Allah*, her efter A. Guillaume: *The Life of Muhammad*. Oxford [1955] 2009, afs. 425-426 (s.287f.)]

40

⁵ Senere blev byttet dog fordelt, og der blev givet en åbenbaring om episoden, se tekst 16

⁶ 2,217 jf. tekst 16